

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2011 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «DP grup» EOOD κατά Direktor na Agentsia «Minitisi»

(Υπόθεση C-138/10) ⁽¹⁾

(Τελωνειακή ένωση — Τελωνειακή διασάφηση — Αποδοχή της διασαφήσεως από την τελωνειακή αρχή — Ακύρωση διασαφήσεως που είχε γίνει δεκτή — Συνέπειες όσον αφορά τα κατασταλτικά μέτρα)

(2011/C 319/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«DP grup» EOOD

κατά

Direktor na Agentsia «Minitisi»

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Administrativen sad Sofia-grad — Ερμηνεία των άρθρων 4, σημείο 5, 8, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, 62, 63 και 68 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Αποδοχή από την τελωνειακή αρχή της έγγραφης τελωνειακής διασαφήσεως που υπέβαλε ο υπόχρεος — Εξομοίωση της αποδοχής αυτής με διοικητική απόφαση υποκειμένη σε δικαστικό έλεγχο — Προσωρινή αποδοχή της διασαφήσεως μέχρι την οριστική επαλήθευση των αναγραφόμενων σε αυτήν στοιχείων κατόπιν καταρτίσεως εκθέσεως από εμπειρογνώμονα με σκοπό την επαλήθευση του δασμολογικού κωδικού του εμπορεύματος — Οριοθέτηση του ελέγχου που πραγματοποιεί η τελωνειακή αρχή κατά την επαλήθευση αυτή

Διατακτικό

Οι διατάξεις της τελωνειακής νομοθεσίας της Ένωσης έχουν την έννοια ότι ο διασαφητής δεν μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να κηρύξει άκυρη τη διασαφήση την οποία συνέταξε στην περίπτωση που αυτή έχει γίνει δεκτή από τις τελωνειακές αρχές. Αντιθέτως, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 66 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1791/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, ο ως άνω διασαφητής μπορεί να ζητήσει από τις αρχές αυτές να ακυρώσουν την ως άνω διασαφήση, ακόμη και αφού έχουν χορηγήσει άδεια παραλαβής του εμπορεύματος. Αναλόγως της εκτιμήσεώς τους, οι εν λόγω αρχές οφείλουν, υπό την επιφύλαξη της ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος, είτε να απορρίψουν την αίτηση του διασαφητή με αιτιολογημένη απόφαση είτε να προβούν στην αιτούμενη ακύρωση.

⁽¹⁾ EE C 148 της 5.6.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2011 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Williams κ.λπ. κατά British Airways plc

(Υπόθεση C-155/10) ⁽¹⁾

(Όροι εργασίας — Οδηγία 2033/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Δικαίωμα ετήσιας άδειας — Χειριστές αεροσκαφών)

(2011/C 319/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Williams κ.λπ.

κατά

British Airways plc

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Supreme Court of the United Kingdom — Ερμηνεία του άρθρου 7 της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 307, σ. 18) και του άρθρου 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Περιεχόμενο των υποχρεώσεων που προβλέπουν οι οδηγίες αυτές όσον αφορά τη φύση και το ύψος των αμοιβών που καταβάλλονται ως αποδοχές ετήσιας άδειας — Διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών κατά τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τις άδειες μετ' αποδοχών — Ετήσια άδεια μετ' αποδοχών χορηγούμενη σε χειριστές αεροσκαφών

Διατακτικό

Το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, καθώς και η ρήτρα 3 της συμφωνίας η οποία επισυνάπτεται στην οδηγία 2000/79/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για την εκτέλεση της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την οργάνωση του χρόνου εργασίας του ιπτάμενου προσωπικού της πολιτικής αεροπορίας που συνήφθη από την Ένωση Ευρωπαϊκών Αεροπορικών Εταιριών (ΑΕΑ), την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Μεταφορές (ΕΤΦ), την Ευρωπαϊκή Ένωση Προσωπικού Θαλάμων Διακυβέρνησης Αεροσκαφών (ΕΑ), την Ευρωπαϊκή Ένωση Αερομεταφορέων των Περιφερειών της Ευρώπης (ΕΡΑ) και τη Διεθνή Ένωση για τις Ναυλωμένες Πτήσεις (ΙΑΑ), έχουν την έννοια ότι ένας χειριστής αεροσκαφών δικαιούται, κατά τη διάρκεια της άδειας που λαμβάνει ετησίως, όχι μόνον της διατηρήσεως του βασικού του μισθού αλλά και, αφενός, όλων των στοιχείων που συνδέονται εγγενώς με την εκτέλεση των καθηκόντων που αναλαμβάνει δυνάμει της συμβάσεώς του εργασίας και τα οποία αντισταθμίζονται με χρηματικό ποσό συνυπολογιζόμενο κατά τον καθορισμό των συνολικών του αποδοχών καθώς και, αφετέρου, όλων των στοιχείων που συνδέονται με το προσωπικό του καθεστώς και την επαγγελματική θέση του χειριστή αεροσκαφών.

Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει αν τα διάφορα στοιχεία που συναποτελούν τις συνολικές αποδοχές του εργαζομένου αυτού πληρούν τα ανωτέρω κριτήρια.

⁽¹⁾ EE C 161 της 19.6.2010.